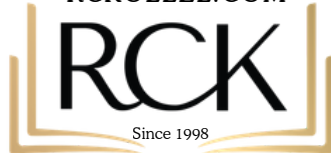

RCKOLLEL.COM

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the Ra'anana Kollel
Re'eh 5784

In the merit of our soldiers and hostages

Shabbat Times

19:03 **END** 20:01

Issue 48

The fifth aliyah in Parshat Re'eh discusses the obligation to tithe one's produce. Although the aliyah is mainly focused on Ma'aser Sheini, the 10 percent that the farmer takes to Jerusalem to partake of himself, it is also a general directive to give all of the various tithes faithfully. If we break down the amounts of the various tithes, we will find quite a formidable obligation on each farmer. Before the farmer could even think of enjoying the fruits of his labor, he must set aside 2 percent as Teruma, to be given to the Kohein, 10 percent as Ma'aser Rishon, to be given to the Levi, and 10 percent as Ma'aser Sheini, to be eaten in Jerusalem with a strict set of rules. This alone comes to 22 percent! Then he must leave the gifts for the poor, the Leket, Shikchah and Pe'ah, notwithstanding that every seven years he must leave all of his fields barren! All in all, around 30 percent of the farmer's yield was given away to others!

Today, for most of the Jewish people who are not involved in agriculture, there is a mitzvah to give 10 percent of one's income to needy causes and to poor people!

If this weren't challenging enough, this week's parsha gives us all of the "kosher" laws and the shechita laws which certainly increases the cost of eating kosher meat and other kosher food products. Add to this the cost of purchasing mehudar tefillin, lulav and etrog, the cost of Jewish education, etc., etc. and we come to the conclusion that it is very costly to live Jewishly!

How could Judaism demand such enormous financial commitments from us? I am not aware of any other system of life

or a religion where such financial burdens are placed upon it's people!

The reason is that in the Torah's eyes, life is a test. We were placed on this earth by Hashem to test us. Every time we pass a test, we draw closer to Hashem and we become a holier people. Every time we fail a test, we grow slightly farther apart. The goal of life is to climb the ladder of spiritual growth as high as we can. With this point of view, it comes as no surprise that Judaism is so demanding. It is not only demanding financially, it requires us to commit our strengths and weaknesses, our time, our minds, our emotions and our thoughts to Hashem.

Despite the challenges of living a committed life, the Torah doesn't want it to be too difficult and so therefore the verse states, "Aser Ta'aser." Tithe so that you will become wealthy! Although the Torah asks almost 30 percent "off the top" from the farmer's produce, do not think that this will make him poorer. The opposite! Giving to others brings a promise from Hashem that He will receive more wealth, not less.

Rav Levenstein writes that if we take 10 percent of the numerical value of the word "ma'aser", then we will see something amazing. 10 percent of the letter mem (40) is 4, the ayin (70) is 7, the shin (300) is 30 and the reish (200) is 20. This spells מזלך, your "mazel"! Give ma'aser so that your mazel will be blessed!

Living a Torah life is demanding and requires a healthy dose of faith, but it pays so many dividends in this world that we need just open our eyes to see it and be inspired by it's beauty!

Minyanim at the kollel Shacharis 7:00 8:15
Mincha 13:12 18:53 Maariv 19:21

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת "ראה" התשפ"ד

זמני השבת

19:03 END 20:01

גליון 48

שאל את הרב

ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א

שאלה: האם ניתן להשתמש בקומקום חשמלי שיש במקום נופש להרתחת מים?

תשובה: קומקום מים משמש בדרך כלל רק להרתחת מים ולכן אין צורך לחשוש שמא השתמשו בו לשימושים אחרים, ולכן מצד זה שהוא בלוע במאכלות אסורות - אין לחוש (וגם מצד זה שהשתמשו בו אינם דתיים בשבת והרי הוא בלוע ב'מעשה שבת' אין לחוש, מאחר ו'מעשה שבת' מותר לאחרים במוצאי שבת).

אולם ישנה בעיה אחרת, והוא שלדעת רוב הפוסקים הקומקום הוא כלי שחייב בטבילת כלים (על אף היותו כלי חשמלי) ואם הבעלים של מקום הנופש הינו יהודי שאינו שומר תורה ומצוות, הרי שמן הסתם לא טבל את הקומקום, ואין להשתמש בקומקום ללא טבילה.

אולם אם מדובר במקום נופש בחו"ל שהבעלים הוא גוי, אין בעיה גם מצד זה, וניתן להשתמש בקומקום.

שאלה: בשבת כמה ביותר, ושכחו לכוון את המזגן כמו שצריך, האם מותר לומר לגוי להדליק / לכוון את המזגן?

תשובה: כאשר אכן ממש סובלים מהחום, יש מקום להקל ולומר לגוי להדליק את המזגן מחמת שתי סיבות:

(א) בירושלמי כתוב שהכול נחשבים חולים ביחס לחום (כמו שהכול נחשבים חולים ביחס לקור) ואמירה לגוי מותרת במקום חולי.

(ב) לפי חלק מהפוסקים הדלקת המזגן בשבת אינה איסור תורה אלא איסור דרבנן, ואם כן היו שבות דשבות במקום צורך גדול.

שאלה: הקהילה שאליה אנו שייכים נוהגת מדי כמה זמן לארח לשבת חיילים אשר נמצאים בתהליכי גיור. מטרת האירוח הוא להכיר להם מקרוב את השבת היהודית, החל מהתפילה בבית הכנסת ועד שולחן השבת. האירוח הוא לכל השבת.

לאחרונה שמענו כי אסור לגוי לשמור שבת, וגוי ששומר שבת - חייב מיתה. ואם כן עולה השאלה, האם כשאנו מארחים את החיילים הנ"ל אנו צריכים לדאוג שבמהלך השבת הם יחללו את השבת? הרי אם אנו מסייעים להם לשמור שבת, הרי שאנו מכשילים אותם בעבירה, ואנו בעצמו עוברים על 'לפני עור לא תתן מכשול'...הלא כן

נווט לשולחן שבת

לא תחמוד הרב משה אריאל מרגי שליט"א

בפרשת השבוע מופיע שוב התיאור של מתן תורה, ומשה רבנו חוזר על עשרת הדיברות. והדיברה האחרונה היא "לא תחמוד".

שואל ה'אבן עזרא' איך זה ייתכן לצוות על מישהו שלא יחמוד משהו? הרי זה דבר שהוא מאוד רוצה שיהיה לו,

היה מובן אם הציווי היה על מעשה כלשהוא אבל אפילו את הרצון בלב התורה אוסרת! מסביר ה'אבן עזרא' במשל;

נניח שבת המלך יוצאת לסייר במדינה, ובמהלך הסיור רואה אותה איש כפרי זקן וחולה ודאי שלא יחמוד אותה.

כי זה כל כך מופקע שאין שום סיכוי!!!

ממש כמו שאין אדם שמתאוה שיהיה לו כנפיים!!!

כתוב כאן רעיון נפלא: אין שום דבר שאתה רוצה - אלא אם כן אתה חושב שזה בר השגה, וכבר דמיינת אותו אצלך.

אבל אם תבין שכל מה שיש לך ה' נותן לך ושום אדם לא יכול לפגוע בחלק שלך ומה שלא שלך לא יעזור כלום, אין כבר מקום לשום חמדה.

תשובה: אכן, גוי ששבת חייב מיתה, ודבר זה מבואר בגמרא במסכת סנהדרין ונלמד מן הפסוק הכתוב בפרשת נח 'וקיץ וחורף ויום ולילה לא ישבתו'.

אולם גוי הבא להתגייר ונמצא בתהליכי גיור יש אומרים שאין אנו צריכים להקפיד שיחללו את השבת וזאת משום שמצאנו בדברי רבותינו הראשונים שגוי שבא להתגייר אינו בכלל האיסור לשמור שבת.

ואגב עיסוקנו בעניין זה, אספר מעשה שהיה באחת הישיבות בארה"ב, אודות בחור אחד שהיה בחור ישיבה מן המניין, שלפתע ביום אחד, גילה שהינו גוי, וזאת משום שסבתו מצד אמו - כך התברר - עברה גיור פיקטיבי שאינו נחשב.

לאחר ההלם הראשוני, ניגש הבחור אל הגאון הרב יעקב קמינצקי זצ"ל, להתייעץ עמו מה לעשות. הרב ענה לו כי עליו לקחת שבוע שבעים למחשבה, כדי להחליט האם להישאר גוי, או אם רצונו להתגייר, ועוד הוסיף לו הרב, כי לבינתיים הוא צריך להיות מודע שעל אף שכל השנים הוא התרגל לשמור שבת, כעת שהתברר שהינו גוי, צריך הוא לשים לב לחלל את השבת, ולכן גם אם הוא מתכוון להישאר בשבת בישיבה, בכל מקרה ישים לב להדליק גפרור במהלך השבת.

הסיפור ופסק ההלכה התפרסמו בקרב בחורי הישיבה והדבר נהפך לשיחת היום.

מספר שנים לאחר מכן, אחד מהבחורים שלמד באותו זמן בישיבה, סיפר את הסיפור הנ"ל במסגרת הרצאה לתנ"ך שמסר באחת האוניברסיטאות בארה"ב,

ולאחר ההרצאה, ניגש אליו אחד המשתתפים ושאל אותו שלכאורה אין הדלקת הגפרור נחשבת כחילול שבת, מאחר וזה נחשב 'מלאכה שאינה צריכה לגופה' שהרי אין הוא השתמש בגפרור כלל ועיקר.

המרצה, שהתפעל מהשאלה, העביר אותה לגאון הרב אברהם פאם זצ"ל ראש ישיבת 'תורה ודעת', והוא ענה לו שעבור הגוי מספיקה שיטת הרמב"ם שפוסק שמלאכה שאינה צריכה לגופה - חייב (ואין הוא צריך להדר ולצאת ידי כל השיטות...) עד כאן תוכן הסיפור.

אוסף ואומר שמלבד זה שיש להסתפק ולדון אם אכן הדלקת הגפרור נחשבת 'מלאכה שאינה צריכה לגופה', יש לומר שהשאלה מעיקרה ליתא, מאחר שהתורה צוותה את הגוי שלא לשבות ממלאכה, אך אין היא חייבה אותה שלא לשבות מ'מלאכת מחשבת', כלומר, עצם זה שהגוי הבעיר אש ביום השבת, זה כשלעצמו כבר מחשיב אותו כגוי שלא שבת, וזה שמלאכה זו נחשבת כמלאכה שאינה צריכה לגופה, אין לזה עניין לכאן, ודו"ק.

מספרים שה'סבא מקלם' היה מזכיר את ה'אבן עזרא' הזה, והיה אומר: "אני הייתי כותב את זה יותר מדויק - לא משל על כפרי שרואה בת מלך.

אלא בת מלך שרואה את הכפרי!!!

יש לה כבר הכל. מה חסר לה שהוא יכול להוסיף לה!

מספרים שה'סבא מקלם' היה מזכיר את ה'אבן עזרא' הזה, והיה אומר: "אני הייתי כותב את זה יותר מדויק - לא משל על כפרי שרואה בת מלך.

אלא בת מלך שרואה את הכפרי!!!

יש לה כבר הכל. מה חסר לה שהוא יכול להוסיף לה!

שיעור דף היומי
מסכת בבא בתרא
9:10
ראשון-שישי
שחרית 8:15
הרב אריאל מרגי
אחכה 198 רעננה